

Sygn. akt IV CZ 15/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)
SSN Krzysztof Pietrzykowski (sprawozdawca)
SSA Janusz Kaspryszyn

w sprawie z powództwa J. Spółki Akcyjnej w T.
przeciwko J. K. i K. K.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 14 kwietnia 2016 r.,
zażalenia pozwanej K. K.
na postanowienie Sądu Apelacyjnego
z dnia 30 września 2015 r.,

- 1. oddała zażalenie;**
- 2. nie obciąża pozwanej kosztami postępowania
zażaleniowego.**

UZASADNIENIE

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. odrzucił apelację pozwanej od wyroku Sądu Okręgowego w T. z dnia 11 grudnia 2014 r. Podkreślił, że odpis tego wyroku wraz z uzasadnieniem doręczono pozwanej w dniu 21 stycznia 2015 r., powinna ona zatem wnieść apelację w terminie do dnia 4 lutego 2015 r. Apelacja pozwanej, datowana na dzień 4 stycznia 2015 r., wpłynęła do Sądu Okręgowego w T. w dniu 6 lutego 2015 r. Przesyłka zawierająca niniejszą apelację została nadana w dniu 4 lutego 2015 r. za pośrednictwem „InPost”. Sąd Apelacyjny podkreślił, odwołując się do art. 178 ust. 1 i art. 192 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. - Prawo pocztowe (Dz.U. z 2012 r., poz. 1529), że operatorem wyznaczonym w rozumieniu art. 165 § 2 k.p.c. do dnia 1 stycznia 2016 r. jest tylko i wyłącznie Poczta Polska S.A. Pozwana nadała przesyłkę zawierającą apelację w dniu 4 lutego 2015 r. Gdyby uczyniła to za pośrednictwem Poczty Polskiej S.A., pismo, które wpłynęło do Sądu Okręgowego w T. w dniu 6 lutego 2015 r., zostałoby wniesione w terminie. W okolicznościach rozpoznawanej sprawy pozwana wniosła zaś apelację w dniu 6 lutego 2015 r., a termin do jej wniesienia upłynął z dniem 4 lutego 2015 r.

Pozwana wniosła zażalenie na postanowienie Sądu Apelacyjnego, zarzucając naruszenie art. 373 w związku z art. 370 w związku z 369 § 1 k.p.c. przez uznanie apelacji pozwanej za spóźnioną, a w konsekwencji jej odrzucenie, oraz dokonanie błędnych ustaleń faktycznych, polegających na nieprawidłowym uznaniu, że termin do wniesienia apelacji przez pozwaną nie został zachowany, ze względu na nienadanie apelacji przez pozwaną u operatora wyznaczonego w rozumieniu ustawy - Prawo pocztowe, podczas gdy pozwana nadała apelację w terminie w placówce InPost, realizując błędne i nieprecyzyjne pouczenie z dnia 7 stycznia 2015 r., sporządzone w formie pisemnej przez Sąd Okręgowy w T., z naruszeniem art. 5 w związku z art. 327 § 1 k.p.c., stosowanych odpowiednio, w którym to pouczeniu Sąd Okręgowy wskazał, że „nadanie pisma na pocztę jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 373 w związku z art. 370 w związku z 369 § 1 k.p.c. jest nieuzasadniony ze względu na wykładnię art. 165 § 2 k.p.c. jednolicie przyjmowaną w orzecznictwie Sądu Najwyższego, której w zażaleniu zresztą nie kwestionuje się. Należy w związku z tym podkreślić, że art. 165 § 2 k.p.c. nie może być wykładany rozszerzającego. Za takim stanowiskiem przemawia zarówno fakt, że przepis ten ustanawia wyjątek od zasady, jak i okoliczność, że tylko potwierdzenie wydane przez placówkę pocztową operatora wyznaczonego ma moc dokumentu urzędowego potwierdzającego datę nadania pisma procesowego do sądu, co pozwala sądom skontrolować dochowanie przez stronę terminu do dokonania czynności procesowej. Tym samym nie ma podstaw do takiej wykładni art. 165 § 2 k.p.c., zgodnie z którą oddanie pisma procesowego w polskiej placówce pocztowej operatora niebędącego operatorem wyznaczonym w rozumieniu przepisów ustawy - Prawo pocztowe byłoby równoznaczne z wniesieniem pisma procesowego do sądu (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 sierpnia 2015 r., II UZ 16/15, niepubl.; zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 lipca 2015 r., II UZ 10/15, niepubl.). O tym, kto jest operatorem w rozumieniu art. 165 § 2 k.p.c., nie decyduje kodeks postępowania cywilnego, lecz prawo pocztowe. Zasada wolności działalności gospodarczej nie jest naruszona, gdyż to do strony należy wybór, czy skorzysta z usług Poczty Polskiej ze skutkiem, o którym mowa w art. 165 § 2 k.p.c., czy też z usług innego operatora pocztowego, ale bez tego skutku (postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 czerwca 2015 r., V CZ 33/15).

Nie można też podzielić zarzutu naruszenia art. 5 w związku z art. 327 § 1 k.p.c. W niniejszej sprawie pouczenie o sposobie wniesienia apelacji było rzeczywiście nieprecyzyjne, należało bowiem wyraźnie wskazać, że pismo może być nadane na „Poczcie Polskiej”, a nie na „poczcie”. W orzecznictwie jednak jednolicie przyjmuje się, że uchybienie co do obowiązku pouczenia strony (uczestnika) postępowania o sposobie zaskarżania orzeczeń sądowych nie ma wpływu na rozpoczęcie biegu terminu do wniesienia środka zaskarżenia, natomiast brak pouczenia może uzasadniać wniosek o przywrócenie terminu, jeżeli strona uchybiła terminowi z powodu braku pouczenia (zob. np. postanowienie Sądu

Najwyższego z dnia 13 listopada 2014 r., V CZ 75/14, niepubl.). Pogląd ten należy odpowiednio odnieść do sytuacji, gdy pouczenie wprowadzie nastąpiło, ale było ono nieprecyzyjne.

Z przedstawionych powodów orzeczono, jak w sentencji (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 1 i § 3 k.p.c.).

kc

db